

INGEBORG STILLE - RIVIERANS OKRÖNTA "DROTTNING"!

Vilket annat ställe längs Côte d'Azur är så synonymt med svenskheten som Stillegården i Haut-de-Cagnes? Här finns Svenska Kyrkan, Rivieraklubbens kansli och här pågår året runt aktiviteter som får svenskarna att streta uppför de branta backarna och in

genom den gamla porten för att glädjas åt trevnaden med julbasar och påskmarknad och däremellan gudstjänster, barngrupper, ungdomscaféer och stimulerande föredrag. En öppen dörr, ett välkomnande hem, en liten gemenskapens oas däruppe på berget i Haut-de-Cagnes, granne med pittoreska medeltidskvarter och ett äkta Grimaldi-slott från 1200-talet. Så är Stillegården, svenskhetens högborg i sydfrankrike.

Men varifrån kommer detta namn? Har man kanske hört fel, undrar nykomlingen. Var det från början kanske "Stilla Gården" med tanke på att det är kyrkans egendom? Eller varifrån har Stillegården fått sitt namn? Någon erinrar sig kanske företagsnamnet Stille Wärner, som tillverkade bl.a. kirurgiska instrument några decennier bakåt i tiden, men för en senare generation är namnet

Stille ingen självklarhet.

Stillegården, centrum för svenska kyrkan på Côte d'Azur, fick sin högtidliga invigning i mars 1999 men hade redan sedan en tid tillbaka känts som en tillhörighet bland svenskarna genom att gården kommit till dem som en gåva, en generös donation av en varmhjärtad gammal dam, fru Ingeborg Stille, som inget högre önskade än att se sitt hem som samlingspunkt för svenskarna. Vilken god tanke! Vilken storartad gest! Nog blir man nyfiken på en sådan person.

För att skapa mig en bild av Ingeborg Stille har jag bläddrat i fotoalbum, skummat tidningsartiklar och intervjuat släkt och vänner som har henne i gott minne. Det har varit en angenäm efterforskning, och det är en spännande och inte helt vanlig kvinna som träder fram från det föregående seklet, för Ingeborg föddes faktiskt redan 1898 (i Söderköping). Hon kom till Rivieran på 50-talet och levde här till sin död 1991. Hon var då 93 år gammal.

"Hjulens hjältinna"

Utmärkande drag hos Ingeborg Stille tycks vara mångsidighet, charm, självsäkerhet, empati och en absolut naturlig fallenhet för att stå i centrum. Hennes oblyga personlighet parades med en vurm för snabba

bilar och höga farter. Hon tävlade framgångsrikt med märkena Plymouth, Dodge och DKW redan på 30-talet, och när hon sedermera ställde upp i Monte Carlo-rallyn med Mercedes blev hon omskriven som en "hjulens hjältinna". Kanske var detta ett sätt att hävda sig mot storebror Gunnar, som annars var den som mestadels inhöstade folks beundran och respekt för sitt agerande med att etablera bilmärket Mercedes i Sverige. Philipsonkoncernen blev ett framgångsrikt familjeföretag, där de flesta av familjens ursprungligen 11 medlemmar hade sina givna roller. Ingeborg var sekreterare, men framförallt älskade hon rollen som kvinnlig marknadsförare av Mercedesmärket på alla bilsalonger. När hon gjorde entré, fick det genast effekt, och den effekten missgynnade aldrig Mercedesmärket.

En person som attraherades av henne på ett särskilt sätt var journalisten Nils Stille, charmerande sportredaktör på Svenska Dagbladet. De blev ett par, gifte sig i slutet av 30-talet och bosatte sig i en villa på Kevinge, utanför Stockholm. Det blev dock inga barn i äktenskapet och på 50-talet drog sig Ingeborg mot Rivieran för att vårda sina luftrör.

Det var till Haut-de-Cagnes hon kom, och det var här hon började utveckla sin andra stora passion (vid sidan av bilar), den att restaurera och inreda gamla hus.

Gammal bondgård blev Stillegården Stillegården blev faktiskt hennes tredje hus. De första två sålde hon av med god förtjänst i takt med att de stod färdigrestaurerade. Drömmen om den verkliga idealbostaden sporade henne dock till ytterligare ett projekt, en förfallen gammal bondgård med åsnehall och hönshus, som hon tog sig an med stor energi och genialitet och ett otal vändor till antikhandlare i Colle med omnejd. Med säker blick för det stilrena men samtidigt originella skapade hon åt sig ett smakfullt hem som åtskilliga gånger blev omskrivet i tidningarna. Särskilt den gången då en känd fransk industripamp bad Madame Stille att få låna hennes hus som passande inramning för ett cocktailparty i samband med filmfestivalen i

Cannes. Då fyllde närmare 200 kända och okända celebriteter ut hemmets alla vinklar och vrår, och bilderna visar upp en glatt leende Ingeborg

Ingeborg tillsammans med den engelske skådespelaren Rex Harrison.

Stille omgiven av Rex Harrison, John Lennon, Ringo Starr och många fler. Vid sådana tillfällen var Ingeborg i sitt esse. Hon älskade både herrar och fester, men var så rättfram och okonstlad att ingen misstycke. Och hennes frikostighet kom både herrar och damer till del. Champagne och gåslever serverades vid hennes bord och varvades någon gång emellanåt med vanlig enkel lasagne.

Men det var inte bara den välbärgade klassen som välkomnades in i Ingeborg Stilles hem. Det bankade ett varmt hjärta bakom hennes eleganta fasad, och åtskilliga mindre bemedlade landsmän, konstnärer och artister fick hos henne gratis logi för längre eller kortare tid, och hon var en given stöttepelare i alla välgörenhetssammanhang. I kyrkan satt hon på första bänk, och när det kom till kollekten, var hon inte precis diskret med sedlarna hon tänkte lägga, men mest med avsikten att få andra att följa hennes exempel. Hon var road av människor och såg gärna till att folk kom i kontakt med varandra. När Svenska Rivieraklubben bildades var hon en av initiativtagarna, och hon var också den som kläckte idén med en julbasar. På ett mycket självklart sätt såg hon sig själv som omistlig i

svenskkolonin, och man kan ana att det var en sann ynnest att få umgås med Ingeborg. Men den som till äventyrs inte tyckte om hundar hade lite svårare att nå in i Ingeborgs krets, för där fanns två pekineser, som var Ingeborgs ögonstenar. Hon fäste också stor vikt vid de planterade ytorna runt huset, vilka sköttes av den buttre Victor, en lika tystlåten som lojal hjälpfaktor i Ingeborgs trädgård. Inomhus var det däremot den älskliga Agnes från Sverige som månade om Ingeborg och kom att bli hennes omistliga sällskap och stöd på ålderns höst.

Ingeborg dog, 93 år gammal. Alla i Haut-de-Cagnes sörjde "Madame". Mercedesbilen, som faktiskt rullar fortfarande, och hennes välskräddade stil hade inte dolt hennes varma människointresse. Hon hade aldrig försummat att strö vänliga ord omkring sig, och hennes engagemang för stort som för smått hade skaffat henne en trogen vänskara. Att hon dessutom hade bidragit till byns ryktbarhet med att få stil på en förfallen gård, lände henne mycket respekt.

Ingeborg Stilles önskan och varma förhoppning, att många svenskar skulle hitta till denna utvalda plats på jorden, gick i uppfyllelse 1999. Tänk så rätt hon fick och tänk så vist allt blev ordnat. Visst vill vi svenskar hitta till Stillegården.

Text: *Kristina Arnesson* Fotografierna är lånade ur Ingeborgs fotoalbum.

Ingeborg Stille 1960.

Bilar och hundar var Ingeborgs stora intressen.

BANKEN för hela kusten

Frukostklubben

En mötesplats för diskussioner kring finansmarknadernas utveckling med några av våra rådgivare från Luxembourg.

15/11 Nice
15/11 Monte Carlo
16/11 Mougins
16/11 St Maximin
17/11 St Raphaël

I anslutning till mötena serveras kaffe med tillugg.

Välkommen

För ytterligare information och bokning kontakta

Jan Olofsson

på vårt representationskontor

Tel 04 94 95 39 11

Fax 04 98 11 04 68

E-post Jaol05@handelsbanken.se

Handelsbanken Luxembourg

- Côte d'Azur -

62 pl Pierre Coulet

B.P. 317

83703 St Raphaël